

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 251/2014**z dnia 26 lutego 2014 r.****w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina, uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/91**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2 i art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/91 ⁽³⁾ oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 122/94 ⁽⁴⁾ okazały się skuteczne w regulowaniu sektora win aromatyzowanych, aromatyzowanych napojów na bazie wina i aromatyzowanych koktajli na bazie wina, („aromatyzowane produkty sektora wina”). Niemniej w świetle innowacji technologicznych, rozwoju rynków i zwiększających się oczekiwań konsumentów konieczne jest uaktualnienie przepisów dotyczących definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych niektórych aromatyzowanych produktów sektora wina, przy jednoczesnym uwzględnieniu tradycyjnych metod wyrobu.
- (2) W wyniku wejścia w życie traktatu lizbońskiego konieczne są kolejne zmiany w celu dostosowania uprawnień przekazanych Komisji na mocy rozporządzenia (EWG) nr 1601/91 do treści art. 290 i 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Ze względu na zakres tych zmian należy uchylić rozporządzenie (EWG) nr 1601/91 i zastąpić je niniejszym

rozporządzeniem. W rozporządzeniu (WE) nr 122/94 wprowadzono przepisy dotyczące środków aromatyzujących i dodawania alkoholu mające zastosowanie do niektórych aromatyzowanych produktów sektora wina, i aby zapewnić jasność, przepisy te należy włączyć do niniejszego rozporządzenia.

- (3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 ⁽⁵⁾ ma zastosowanie do prezentacji i etykietowania aromatyzowanych produktów sektora wina, o ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej.
- (4) Aromatyzowane produkty sektora wina mają istotne znaczenie dla konsumentów, producentów oraz sektora rolniczego Unii. Środki mające zastosowanie do aromatyzowanych produktów sektora wina powinny przyczyniać się do osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony konsumentów, zapobiegania oszukańczym praktykom oraz osiągnięcia przejrzystości rynku i uczciwej konkurencji. Poprzez takie działania środki te będą służyć ochronie renomy, którą unijne aromatyzowane produkty sektora wina zyskały na rynku wewnętrznym i światowym, nadal uwzględniając tradycyjne praktyki stosowane przy wytwarzaniu tych napojów oraz zwiększone zapotrzebowanie na ochronę i informowanie konsumenta. Wskazane jest również uwzględnienie innowacji technologicznych w odniesieniu do produktów, w przypadku których innowacje takie służą poprawie jakości, nie naruszając tradycyjnego charakteru danego aromatyzowanego produktu sektora wina.
- (5) Wyrób aromatyzowanych produktów sektora wina stanowi znaczny rynek zbytu dla sektora rolniczego Unii, co musi znaleźć odzwierciedlenie w uregulowaniach prawnych.
- (6) W interesie konsumentów niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do wszystkich aromatyzowanych produktów sektora wina wprowadzanych do obrotu w Unii niezależnie od tego, czy zostały wytworzone w państwach członkowskich czy w państwach trzecich. W celu zachowania i zwiększenia renomy unijnych aromatyzowanych produktów sektora wina na rynku światowym przepisy przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinny mieć również zastosowanie do aromatyzowanych produktów sektora wina wytwarzanych w Unii na wywóz.

⁽¹⁾ Dz.U. C 43 z 15.2.2012, s. 67.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 14 stycznia 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 17 lutego 2014 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/91 z dnia 10 czerwca 1991 r. ustanawiające ogólne zasady definicji, opisu i prezentacji win aromatyzowanych, aromatyzowanych napojów winopodobnych i aromatyzowanych koktajli winopodobnych (Dz.U. L 149 z 14.6.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 122/94 z dnia 25 stycznia 1994 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1601/91 w sprawie definicji, opisu i prezentacji win aromatyzowanych, aromatyzowanych napojów winopodobnych i aromatyzowanych koktajli winopodobnych (Dz.U. L 21 z 26.1.1994, s. 7).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18).

- (7) Aby zapewnić jasność i przejrzystość prawa Unii regulującego sektor aromatyzowanych produktów sektora wina, konieczne jest wyraźne zdefiniowanie produktów objętych tym prawem, kryteriów dotyczących wyrobu, opisu, prezentacji i etykietowania aromatyzowanych produktów sektora wina, a w szczególności kryteriów dotyczących nazw handlowych. Należy również określić szczegółowe przepisy dotyczące dobrowolnego wskazania miejsca pochodzenia w uzupełnieniu przepisów zawartych w rozporządzeniu (UE) nr 1169/2011. Ustanowienie takich zasad zapewniłoby uregulowanie wszystkich etapów łańcucha wyrobu oraz ochronę i odpowiednie informowanie konsumentów.
- (8) Definicje aromatyzowanych produktów sektora wina powinny nadal uwzględniać tradycyjne praktyki w zakresie jakości, lecz powinny zostać uaktualnione i udoskonalone w związku z rozwojem technologicznym.
- (9) Aromatyzowane produkty sektora wina powinny być wytwarzane zgodnie z określonymi zasadami i ograniczeniami, które gwarantują spełnienie oczekiwań konsumentów w zakresie jakości i metod wyrobu. Aby spełnić normy międzynarodowe obowiązujące w przedmiotowej dziedzinie, należy ustalić metody wyrobu, przy czym Komisja powinna zasadniczo wziąć pod uwagę metody zalecane i opublikowane przez Międzynarodową Organizację ds. Winorośli i Wina (OIV).
- (10) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 ⁽¹⁾ oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1334/2008 ⁽²⁾ powinny być stosowane do aromatyzowanych produktów sektora wina.
- (11) Ponadto, aby spełnić oczekiwania konsumentów i zachować zgodność z tradycyjnymi praktykami w zakresie jakości, alkohol etylowy stosowany do wyrobu aromatyzowanych produktów sektora wina powinien być wyłącznie pochodzenia rolniczego. Zapewni to również rynek zbytu dla podstawowych produktów rolnych.
- (12) W związku ze znaczeniem i złożonością branży aromatyzowanych produktów sektora wina wskazane jest ustanowienie w odniesieniu do opisu i prezentacji tych produktów szczegółowych przepisów uzupełniających przepisy zawarte w rozporządzeniu (UE) nr 1169/2011. Te szczegółowe przepisy powinny również zapobiegać niewłaściwemu wykorzystywaniu nazw handlowych aromatyzowanych produktów sektora wina w przypadku produktów, które nie spełniają wymogów niniejszego rozporządzenia.
- (13) W celu poprawy czytelności dla konsumentów powinna istnieć możliwość uzupełniania nazw handlowych określonych w niniejszym rozporządzeniu zwyczajową nazwą produktu w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1169/2011.
- (14) Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 ⁽³⁾ ma zastosowanie między innymi do przetworzonych produktów rolnych przeznaczonych do spożycia, które obejmują również aromatyzowane produkty sektora wina. Zatem aromatyzowane produkty sektora wina spełniające kryteria określone w tym rozporządzeniu i w aktach przyjętych na jego podstawie mogą być wprowadzane do obrotu jako ekologiczne aromatyzowane produkty sektora wina.
- (15) Stosując politykę w zakresie jakości oraz w celu zapewnienia wysokiego poziomu jakości aromatyzowanych produktów sektora wina posiadających oznaczenie geograficzne, państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyjęcia surowszych przepisów niż ustanowione w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do wytwarzania, opisu, prezentacji i etykietowania wytwarzanych na ich terytorium aromatyzowanych produktów sektora wina posiadających takie oznaczenie, o ile takie przepisy są zgodne z prawem Unii.
- (16) Biorąc pod uwagę fakt, że rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 ⁽⁴⁾, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 ⁽⁵⁾ i przepisy dotyczące oznaczeń geograficznych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ⁽⁶⁾ nie stosują się do aromatyzowanych produktów sektora wina, należy określić szczegółowe przepisy dotyczące ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina. Oznaczenia geograficzne powinny być stosowane w celu określenia aromatyzowanych produktów sektora wina jako pochodzących z terytorium danego kraju lub regionu czy miejsca na tym terytorium, w przypadku gdy daną jakość, renomę czy inne cechy aromatyzowanego produktu sektora wina przypisuje się zasadniczo jego pochodzeniu geograficznemu. Takie oznaczenia geograficzne powinny być rejestrowane przez Komisję.
-
- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1334/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środków aromatyzujących i niektórych składników żywności o właściwościach aromatyzujących do użycia w oraz na środkach spożywczych oraz zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/91, rozporządzenia (WE) nr 2232/96 oraz (WE) nr 110/2008 oraz dyrektywy 2000/13/WE (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 34).
- ⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1).
- ⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 (Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 16).
- ⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1).
- ⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych i uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

- (17) W niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić procedurę rejestracji, zgodności, zmiany i ewentualnego unieważnienia oznaczeń geograficznych państw trzecich i Unii.
- (18) Organy państw członkowskich powinny być odpowiedzialne za zapewnianie zgodności z niniejszym rozporządzeniem oraz należy poczynić odpowiednie ustalenia umożliwiające Komisji monitorowanie i weryfikowanie tej zgodności.
- (19) W celu uzupełnienia lub zmiany niektórych innych niż istotne elementów niniejszego rozporządzenia należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określania procesów wyrobu umożliwiających otrzymywanie aromatyzowanych produktów sektora wina, kryteriów wytyczania obszarów geograficznych i zasad, ograniczeń i wyłączeń dotyczących wyrobu na takich obszarach, warunków, na jakich specyfikacja produktu może zawierać dodatkowe wymogi; określenia przypadków, w których każdy producent może złożyć wniosek o objęcie ochroną oznaczenia geograficznego i ograniczeń dotyczących rodzaju wnioskodawcy, który może złożyć wnioski o taką ochronę; określenia warunków, jakie należy spełnić w związku z wnioskiem o objęcie ochroną oznaczenia geograficznego, rozpatrywania wniosków przez Komisję, procedury sprzeciwu oraz procedury zmiany specyfikacji i unieważnienia oznaczenia geograficznego; określenia warunków mających zastosowanie do wniosków transgranicznych; określenia terminu składania wniosku lub zgłoszenia, daty, od której obowiązuje ochrona i od której wchodzi w życie zmiana ochrony; określenie warunków dotyczących zmian specyfikacji produktu, w tym warunków, na jakich daną zmianę należy uznać za drobną, oraz warunków mających zastosowanie do wniosków o zatwierdzenie oraz o zmianę specyfikacji produktu o chronionym oznaczeniu geograficznym, gdy nie wiążą się one ze zmianami jednolitego dokumentu; ograniczeń dotyczących chronionej nazwy, charakteru i typu informacji podlegających zgłoszeniu w ramach wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskimi i Komisją, sposobów zgłaszania, zasad dotyczących praw dostępu do informacji lub udostępniania systemów informacyjnych oraz zasad publikacji informacji. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (20) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do metod analizy służących do określania składu aromatyzowanych produktów sektora wina; podjęcia decyzji w sprawie objęcia ochroną oznaczeń geograficznych lub w sprawie odrzucenia wniosku o taką ochronę; decyzji w sprawie unieważnienia ochrony oznaczeń geograficznych i istniejących oznaczeń geograficznych; decyzji w sprawie wniosku o zmianę specyfikacji w przypadku drobnych zmian w specyfikacjach produktu; informacji, które mają być podane w specyfikacji produktu w odniesieniu do określenia oznaczenia geograficznego; sposobów publikacji decyzji o objęciu ochroną lub odrzuceniu oznaczeń geograficznych; zasad dotyczących składania wniosków transgranicznych; zasad dotyczących kontroli i weryfikacji, które mają być przeprowadzane przez państwa członkowskie, procedury, w tym dopuszczalności, dotyczącej badania wniosków o ochronę lub dotyczącej zatwierdzania zmiany oznaczenia geograficznego i procedury, w tym dopuszczalności, dotyczącej wniosków o sprzeciw, odwołanie lub przekształcenie i składania informacji odnoszących się do istniejących oznaczeń geograficznych; kontroli administracyjnych i fizycznych, które mają być przeprowadzane przez państwa członkowskie; oraz zasad dotyczących przekazywania informacji niezbędnych do stosowania przepisu dotyczącego wymiany informacji między państwami członkowskimi a Komisją, w tym ustaleń dotyczących zarządzania informacjami podlegającymi zgłoszeniu, jak również zasad dotyczących treści, formy, czasu, częstotliwości i terminów zgłoszeń i ustaleń dotyczących przekazywania lub udostępniania informacji i dokumentów państwom członkowskim, właściwym organom w państwach trzecich lub ogółowi, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (21) Komisja powinna w drodze aktów wykonawczych i ze względu na ich specyficzny charakter, działając bez zastosowania przepisów rozporządzenia (UE) nr 182/2011, opublikować jednolity dokument w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, podjąc decyzję o tym, czy odrzucić wniosek o objęcie ochroną oznaczenia geograficznego jako niedopuszczalny, oraz ustanowić i prowadzić rejestr oznaczeń geograficznych chronionych na mocy niniejszego rozporządzenia, w tym poprzez wpisywanie do tego rejestru stosowanych już oznaczeń geograficznych lub ich usuwanie z niego.
- (22) Przy przechodzeniu od przepisów ustanowionych w rozporządzeniu (EWG) nr 1601/91 do ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu mogą pojawić się trudności, których w niniejszym rozporządzeniu nie przewidziano. W tym celu należy przekazać Komisji uprawnienie do przyjmowania niezbędnych środków przejściowych.
- (23) Należy przewidzieć wystarczającą ilość czasu oraz odpowiednie mechanizmy, aby ułatwić niezakłócone przejście od przepisów ustanowionych w rozporządzeniu (EWG) nr 1601/91 do ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu. W każdym razie wprowadzanie do obrotu istniejących zapasów powinno być dozwolone po rozpoczęciu stosowania niniejszego rozporządzenia do czasu ich wyczerpania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

(24) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, czyli określenie przepisów dotyczących definicji, opisu, prezentacji i etykietowania aromatyzowanych produktów sektora wina, jak również ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego rozmiar i skutki możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące definicji, opisu, prezentacji i etykietowania aromatyzowanych produktów sektora wina, jak również ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina.

2. Rozporządzenie (UE) nr 1169/2011 ma zastosowanie do prezentacji i etykietowania aromatyzowanych produktów sektora wina, o ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej.

3. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wszystkich aromatyzowanych produktów sektora wina wprowadzanych do obrotu w Unii niezależnie od tego, czy zostały wytworzone w państwach członkowskich czy w państwach trzecich, oraz do produktów wytworzonych w Unii w celach wywozu.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „nazwa handlowa” oznacza nazwę każdego z aromatyzowanych produktów sektora wina określonych w niniejszym rozporządzeniu;
- 2) „opis” oznacza wykaz cech szczególnych aromatyzowanego produktu sektora wina;
- 3) „oznaczenie geograficzne” oznacza określenie wskazujące na pochodzenie danego aromatyzowanego produktu sektora wina z danego regionu, konkretnego miejsca lub kraju, w przypadku gdy określoną jakość, renomę bądź inne cechy tego produktu zasadniczo przypisuje się jego pochodzeniu geograficznemu.

ROZDZIAŁ II

DEFINICJA, OPIS, PREZENTACJA I ETYKIETOWANIE AROMATYZOWANYCH PRODUKTÓW SEKTORA WINA

Artykuł 3

Definicja i klasyfikacja aromatyzowanych produktów sektora wina

1. Aromatyzowane produkty sektora wina są produktami otrzymywanymi z produktów sektora wina, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013, do których dodano aromaty. Produkty te dzielą się na następujące kategorie:

- a) wina aromatyzowane;
 - b) aromatyzowane napoje na bazie wina;
 - c) aromatyzowane koktajle na bazie wina.
2. Wino aromatyzowane oznacza napój:
- a) otrzymywany z jednego lub kilku produktów z winogron określonych w części IV pkt 5 załącznika II oraz w części II pkt 1 i 3–9 załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, z wyjątkiem wina „Retsina”;
 - b) w którym produkty z winogron, o których mowa w lit. a), stanowią co najmniej 75 % całkowitej objętości;
 - c) do którego mógł zostać dodany alkohol;
 - d) do którego mogły zostać dodane barwniki;
 - e) do którego mógł zostać dodany moszcz winogronowy, częściowo sfermentowany moszcz winogronowy lub oba te produkty;
 - f) który mógł zostać dosłodzony;
 - g) który ma rzeczywistą zawartość alkoholu według objętości nie mniejszą niż 14,5 % obj. i nie większą niż 22 % obj. oraz całkowitą zawartość alkoholu według objętości nie mniejszą niż 17,5 % obj.
3. Aromatyzowany napój na bazie wina oznacza napój:
- a) otrzymywany z jednego lub kilku produktów z winogron określonych w części II pkt 1, 2 i 4–9 załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, z wyjątkiem win wytwarzanych z dodaniem alkoholu oraz wina „Retsina”;
 - b) w którym produkty z winogron, o których mowa w lit. a), stanowią co najmniej 50 % całkowitej objętości;
 - c) do którego nie dodano żadnego alkoholu, chyba że załącznik II stanowi inaczej;
 - d) do którego mogły zostać dodane barwniki;

- e) do którego mógł zostać dodany moszcz winogronowy, częściowo sfermentowany moszcz winogronowy lub oba te produkty;
- f) który mógł zostać dosłodzony;
- g) o rzeczywistej zawartości alkoholu według objętości nie mniejszej niż 4,5 % obj. i mniejszej niż 14,5 % obj.

4. Aromatyzowany koktajl winopodobny oznacza napój:

- a) otrzymywanym z jednego lub kilku produktów z winogron określonych w części II pkt 1, 2 i 4–11 załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, z wyjątkiem win wytwarzanych z dodaniem alkoholu oraz wina „Retsina”;
- b) w którym produkty sektora wina, o których mowa w lit. a), stanowią co najmniej 50 % całkowitej objętości;
- c) do którego nie dodano żadnego alkoholu;
- d) do którego mogły zostać dodane barwniki;
- e) który mógł zostać dosłodzony;
- f) o rzeczywistej zawartości alkoholu według objętości powyżej 1,2 % obj. i mniejszej niż 10 % obj.

Artykuł 4

Procesy wyrobu i metody analizy aromatyzowanych produktów sektora wina

1. Aromatyzowane produkty sektora wina są wytwarzane zgodnie z wymogami, ograniczeniami i opisami określonymi w załącznikach I i II.

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 33 aktów delegowanych dotyczących określenia dopuszczalnych procesów wyrobu w celu uzyskiwania aromatyzowanych produktów sektora wina, przy uwzględnieniu oczekiwań konsumentów.

Ustalając dopuszczalne procesy wyrobu, o których mowa w akapicie pierwszym, Komisja uwzględni procesy wyrobu zalecane i opublikowane przez OIV.

3. W razie potrzeby Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych metody analizy służące do określania składu aromatyzowanych produktów sektora wina. Podstawą tych metod są wszelkie odnośne metody zalecane i opublikowane przez OIV, chyba że byłyby one nieskuteczne lub niewłaściwe w kontekście wyznaczonego celu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

W oczekiwaniu na przyjęcie przez Komisję tych metod, metodami, jakie należy stosować, są metody dozwolone w danym państwie członkowskim.

4. Praktyki i ograniczenia enologiczne określone zgodnie z art. 74, art. 75 ust. 4 i art. 80 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 mają zastosowanie do produktów sektora wina wykorzystywanych do wyrobu aromatyzowanych produktów sektora wina.

Artykuł 5

Nazwy handlowe

1. Nazwy handlowe określone w załączniku II stosuje się do każdego aromatyzowanego produktu sektora wina wprowadzonego do obrotu w Unii, pod warunkiem że spełnia on ustalone w tym załączniku wymogi dotyczące odpowiedniej nazwy handlowej. Nazwy handlowe mogą być uzupełniane poprzez nazwy zwyczajowe, zgodnie z definicją w art. 2 ust. 2 lit. o) rozporządzenia (UE) nr 1169/2011.

2. Jeżeli aromatyzowane produkty sektora wina spełniają wymogi ustalone dla więcej niż jednej nazwy handlowej, stosowanie tylko jednej z tych nazw handlowych jest dozwolone, chyba że załącznik II stanowi inaczej.

3. Napoju alkoholowego niespełniającego wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu nie można opisywać, prezentować ani etykietować przy użyciu wyrazów lub wyrażeń, takich jak: „podobny”, „typu”, „w stylu”, „wytworzony”, „o smaku”, ani żadnych terminów podobnych do nazw handlowych.

4. Nazwy handlowe mogą być uzupełnione lub zastąpione oznaczeniem geograficznym chronionym na mocy niniejszego rozporządzenia.

5. Bez uszczerbku dla przepisów art. 26 nazwy handlowe nie mogą być uzupełniane chronionymi nazwami pochodzenia ani chronionymi oznaczeniami geograficznymi dozwolonymi dla produktów sektora wina.

Artykuł 6

Dodatkowe opisy nazw handlowych

1. Nazwy handlowe, o których mowa w art. 5, mogą być również uzupełnione następującymi określeniami dotyczącymi zawartości cukru w aromatyzowanym produkcie sektora wina:

a) „bardzo wytrawny”: w przypadku produktów o zawartości cukru poniżej 30 gramów na litr oraz, w odniesieniu do kategorii win aromatyzowanych i w drodze odstępstwa od art. 3 ust. 2 lit. g), o minimalnej całkowitej objętościowej zawartości alkoholu równej 15 % obj.;

b) „wytrawny”: w przypadku produktów o zawartości cukru poniżej 50 gramów na litr oraz, w odniesieniu do kategorii win aromatyzowanych i w drodze odstępstwa od art. 3 ust. 2 lit. g), o minimalnej całkowitej objętościowej zawartości alkoholu równej 16 % obj.;

- c) „półwytrawny”: w przypadku produktów o zawartości cukru między 50 a 90 gramów na litr;
- d) „półsłodki”: w przypadku produktów o zawartości cukru między 90 a 130 gramów na litr;
- e) „słodki”: w przypadku produktów o zawartości cukru 130 gramów na litr lub większej.

Zawartość cukru podana w lit. a)–e) akapitu pierwszego wyrażona jest jako cukier inwertowany.

Określeniom „półsłodki” i „słodki” może towarzyszyć wskazanie zawartości cukru, wyrażonej w gramach cukru inwertowanego na litr.

2. W przypadku gdy nazwa handlowa uzupełniona jest określeniem „musujący/musująca” lub zawiera takie określenie, ilość użytego wina musującego nie jest mniejsza niż 95 %.

3. Nazwy handlowe mogą być również uzupełnione informacją odnoszącą się do głównego użytego aromatu.

Artykuł 7

Wskazanie miejsca wytworzenia

W przypadku gdy wskazane jest miejsce wytworzenia aromatyzowanych produktów sektora wina, odpowiada ono miejscu, w którym aromatyzowany produkt sektora wina jest wytwarzany. Miejsce wytworzenia wskazuje się słowami „wyprodukowane w [...]” lub równoważnym sformułowaniem i uzupełnia się nazwą odpowiedniego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego.

Artykuł 8

Stosowanie języka przy prezentacji i etykietowaniu aromatyzowanych produktów sektora wina

1. Nazw handlowych zaznaczonych w załączniku II kursywą nie tłumaczy się ani na etykiecie, ani w prezentacji aromatyzowanych produktów sektora wina.

Dodatkowe określenia przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, jeśli wyrażone są słownie, podawane są w przynajmniej jednym języku urzędowym Unii.

2. Nazwa oznaczenia geograficznego chronionego na mocy niniejszego rozporządzenia podawana jest na etykiecie w języku lub językach, w których jest zarejestrowana, nawet w przypadku, gdy oznaczenie geograficzne zastępuje nazwę handlową zgodnie art. 5 ust. 4.

Jeżeli do zapisu nazwy oznaczenia geograficznego chronionego na mocy niniejszego rozporządzenia używany jest alfabet inny niż łaciński, nazwa ta może również pojawić się w jednym lub kilku językach urzędowych Unii.

Artykuł 9

Bardziej restrykcyjne zasady ustanowione przez państwa członkowskie

Stosując politykę w zakresie jakości w stosunku do aromatyzowanych produktów sektora wina posiadających oznaczenie

geograficzne chronione na mocy niniejszego rozporządzenia i wytwarzanych na ich własnym terytorium lub do ustanawiania nowych oznaczeń geograficznych, państwa członkowskie mogą, w odniesieniu do wytwarzania i opisu, ustanawiać przepisy surowsze niż te, o których mowa w art. 4 i w załącznikach I i II, pod warunkiem że są one zgodne z prawem Unii.

ROZDZIAŁ III

OZNACZENIA GEOGRAFICZNE

Artykuł 10

Treść wniosków o objęcie nazwy ochroną

1. Wnioski o objęcie ochroną nazw jako oznaczeń geograficznych obejmują dokumentację techniczną zawierającą:

- a) nazwę, która ma być chroniona;
- b) nazwę i adres wnioskodawcy;
- c) specyfikację produktu, o której mowa w ust. 2; oraz
- d) jednolity dokument streszczający specyfikację produktu, o której mowa w ust. 2.

2. Aby kwalifikować się do posiadania oznaczenia geograficznego chronionego na mocy niniejszego rozporządzenia, produkt musi być zgodny ze specyfikacją produktu, która zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) nazwę, która ma być chroniona;
- b) opis produktu, w szczególności jego najważniejsze cechy analityczne oraz wskazanie jego cech organoleptycznych;
- c) w stosownych przypadkach – szczególne procesy wyrobu i specyfikacje, a także odpowiednie ograniczenia obowiązujące w przypadku wyrobu tego produktu;
- d) wytyczenie granic danego obszaru geograficznego;
- e) szczegóły określające związek, o którym mowa w art. 2 pkt 3;
- f) obowiązujące wymogi ustanowione w prawie unijnym lub krajowym lub, jeżeli tak przewidziały państwa członkowskie, przez organizację zarządzającą chronionym oznaczeniem geograficznym przy uwzględnieniu faktu, że wymogi te powinny być obiektywne, niedyskryminujące i zgodne z prawem Unii;
- g) wskazanie głównego surowca, z którego uzyskuje się aromatyzowany produkt sektora wina;
- h) nazwę i adres organów lub jednostek dokonujących kontroli zgodności z wymogami specyfikacji produktu oraz ich szczegółowe zadania.

Artykuł 11

Wniosek o objęcie ochroną w odniesieniu do obszaru geograficznego w państwie trzecim

1. W przypadku gdy wniosek o objęcie ochroną dotyczy obszaru geograficznego w państwie trzecim, oprócz elementów przewidzianych w art. 10, zawiera on dowód, że dana nazwa jest chroniona w kraju pochodzenia.

2. Wniosek o objęcie ochroną przesyłany jest Komisji albo bezpośrednio przez wnioskodawcę, albo za pośrednictwem władz zainteresowanego państwa trzeciego.

3. Wniosek o objęcie ochroną składany jest w jednym z języków urzędowych Unii lub dołącza się do niego uwierzytelnione tłumaczenie na jeden z tych języków.

Artykuł 12

Wnioskodawcy

1. Wniosek o objęcie ochroną oznaczenia geograficznego może złożyć każda zainteresowana grupa producentów lub w wyjątkowych przypadkach jeden producent. Do wniosku o objęcie ochroną mogą przyłączyć się inne zainteresowane strony.

2. Producenci mogą składać wnioski o objęcie ochroną jedynie w odniesieniu do aromatyzowanych produktów sektora wina, które produkują.

3. W przypadku nazwy określającej transgraniczny obszar geograficzny można złożyć wspólny wniosek o objęcie ochroną.

Artykuł 13

Wstępna procedura krajowa

1. Pochodzące z Unii wnioski o objęcie ochroną oznaczenia geograficznego aromatyzowanych produktów sektora wina są przedmiotem wstępnej procedury krajowej na podstawie ust. 2–7 niniejszego artykułu.

2. Wniosek o objęcie ochroną składa się w państwie członkowskim, z którego terytorium pochodzi oznaczenie geograficzne.

3. Państwo członkowskie sprawdza wniosek o objęcie ochroną w celu stwierdzenia, czy spełnia on warunki określone w niniejszym rozdziale.

Państwo członkowskie przeprowadza krajową procedurę, zapewniając odpowiednią publikację wniosku o objęcie ochroną oraz przewidując okres przynajmniej dwóch miesięcy od daty publikacji na zgłoszenie sprzeciwu wobec zaproponowanej ochrony przez każdą osobę fizyczną lub prawną, mającą uzasadniony interes, mającą siedzibę lub zamieszkałą na terytorium danego państwa, poprzez przedstawienie odpowiednio uzasadnionego oświadczenia danemu państwu członkowskiemu.

4. Jeśli państwo członkowskie uważa, że oznaczenie geograficzne nie spełnia odpowiednich wymogów lub że jest zasadniczo niezgodne z prawem Unii, to odrzuca wniosek.

5. Jeśli państwo członkowskie uważa, że spełnione są odpowiednie wymogi, to:

a) publikuje jednolity dokument oraz specyfikację produktu przynajmniej w internecie; oraz

b) przekazuje Komisji wniosek o objęcie ochroną zawierający:

(i) nazwę i adres wnioskodawcy;

(ii) specyfikację produktu, o której mowa w art. 10 ust. 2; oraz

(iii) jednolity dokument, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. d);

(iv) deklarację państwa członkowskiego stwierdzającą, że wniosek złożony przez wnioskodawcę spełnia wymagania; oraz

(v) odesłanie do publikacji, o której mowa w lit. a).

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), przekazywane są w jednym z języków urzędowych Unii lub dołącza się do nich uwierzytelnione tłumaczenie na jeden z tych języków.

6. Państwa członkowskie przyjmą do dnia 28 marca 2015 r. przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne niezbędne do wykonania niniejszego artykułu.

7. W przypadku gdy dane państwo członkowskie nie ma krajowego prawodawstwa dotyczącego ochrony oznaczeń geograficznych, może ono, wyłącznie na zasadach przejściowych, objąć nazwę ochroną na podstawie warunków niniejszego rozdziału na szczeblu krajowym. Taka ochrona staje się skuteczna z dniem złożenia wniosku w Komisji i wygasa w dniu, w którym na mocy tego rozdziału zostanie podjęta decyzja co do rejestracji nazwy lub odmowy jej ochrony.

Artykuł 14

Rozpatrywanie wniosków przez Komisję

1. Komisja podaje do wiadomości publicznej datę złożenia wniosku o objęcie ochroną.

2. Komisja sprawdza, czy wnioski o objęcie ochroną, o których mowa w art. 13 ust. 5, spełniają warunki określone w niniejszym rozdziale.

3. Jeśli Komisja uważa, że warunki określone w niniejszym rozdziale są spełnione, podejmuje – w drodze aktów wykonawczych przyjętych bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 34 ust. 2 – decyzję o publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* jednolitego dokumentu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. d), oraz odesłania do publikacji specyfikacji produktu, o której mowa w art. 13 ust. 5 lit. a).

4. Jeśli Komisja uważa, że warunki określone w niniejszym rozdziale nie są spełnione, podejmuje – w drodze aktów wykonawczych – decyzję o odrzuceniu wniosku. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

Artykuł 15

Procedura sprzeciwu

W ciągu dwóch miesięcy od daty publikacji przewidzianej w art. 14 ust. 3 każde państwo członkowskie lub państwo trzecie, lub każda osoba fizyczna lub prawna mająca uzasadniony interes oraz mająca siedzibę lub miejsce pobytu na terytorium państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, które złożyło wniosek o objęcie ochroną lub na terytorium państwa trzeciego, może zgłosić sprzeciw wobec zaproponowanego objęcia ochroną poprzez przedstawienie Komisji odpowiednio uzasadnionego oświadczenia odnoszącego się do warunków kwalifikowalności ustanowionych w niniejszym rozdziale.

W przypadku osoby fizycznej lub prawnej mającej siedzibę lub miejsce pobytu w państwie trzecim, takie oświadczenie należy złożyć, bezpośrednio lub za pośrednictwem władz zainteresowanego państwa trzeciego, w terminie dwóch miesięcy, o którym mowa w akapicie pierwszym.

Artykuł 16

Decyzja o objęciu ochroną

Na podstawie posiadanych informacji i po zakończeniu procedury sprzeciwu, o której mowa w art. 15, Komisja – w drodze aktów wykonawczych – obejmuje ochroną oznaczenia geograficznego spełniającego warunki określone w niniejszym rozdziale i zasadniczo zgodnego z prawem Unii, lub odrzuca wniosek, który nie spełnia tych warunków. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

Artykuł 17

Homonimy

1. Nazwa, w odniesieniu do której złożono wniosek o ochronę, homonimiczna lub częściowo homonimiczna w stosunku do nazwy już zarejestrowanej na mocy przepisów niniejszego rozporządzenia, jest rejestrowana z należyтым uwzględnieniem miejscowego i tradycyjnego użycia oraz ryzyka błędnego zrozumienia.

2. Nie rejestruje się nazwy homonimicznej prowadzącej do błędnego przekonania konsumenta, że produkty pochodzą z innego terytorium, nawet jeśli nazwa ta odpowiada faktycznemu terytorium, regionowi lub miejscu pochodzenia danych produktów.

3. Stosowanie zarejestrowanej nazwy homonimicznej uwarunkowane jest istnieniem rzeczywistego wystarczającego rozróżnienia między później rejestrowaną nazwą homonimiczną a nazwą już zarejestrowaną, z uwzględnieniem konieczności

ności równego traktowania zainteresowanych producentów i uniknięcia sytuacji, w której konsument mógłby zostać wprowadzony w błąd.

Artykuł 18

Podstawy odmowy objęcia ochroną

1. Nazwy, które stały się nazwami rodzajowymi, nie są obejmowane ochroną jako oznaczenie geograficzne.

Do celów niniejszego rozdziału „nazwa, która stała się nazwą rodzajową” oznacza nazwę aromatyzowanego produktu sektora wina, która – pomimo że związana jest z miejscem lub regionem, w którym dany produkt był pierwotnie wytworzony lub wprowadzany do obrotu – stała się nazwą zwyczajową danego aromatyzowanego produktu sektora wina w Unii.

W celu ustalenia, czy nazwa stała się nazwą rodzajową, czy też nie, brane są pod uwagę wszystkie odpowiednie czynniki, w szczególności:

- bieżąca sytuacja w Unii, zwłaszcza w obszarach konsumpcji;
- odpowiednie prawo unijne lub krajowe.

2. Nazwa nie jest chroniona jako oznaczenie geograficzne, jeśli w świetle reputacji i renomy znaku towarowego ochrona mogłaby wprowadzić konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia aromatyzowanego produktu sektora wina.

Artykuł 19

Związek ze znakami towarowymi

1. Jeśli dane oznaczenie geograficzne jest objęte ochroną na mocy niniejszego rozporządzenia, odmawia się rejestracji znaku towarowego, którego użycie wchodzi w zakres art. 20 ust. 2, dotyczącego aromatyzowanego produktu sektora wina, jeśli złożenie wniosku o rejestrację znaku towarowego nastąpiło po dacie przedłożenia Komisji wniosku o objęcie ochroną oznaczenia geograficznego oraz oznaczenie geograficzne zostało następnie objęte ochroną.

Znaki towarowe zarejestrowane z naruszeniem akapitu pierwszego są unieważniane.

2. Nie naruszając przepisów art. 17 ust. 2, znak towarowy, którego użycie wchodzi w zakres art. 20 ust. 2, o który zawnioskowano lub który zarejestrowano bądź ustanowiono przez używanie na terytorium Unii, jeżeli taka możliwość dopuszczona jest przez stosowne prawodawstwo, przed datą przedłożenia Komisji wniosku o ochronę oznaczenia geograficznego, może pozostać w użyciu, a jego okres stosowania może zostać przedłużony niezależnie od ochrony oznaczenia geograficznego, pod warunkiem że brak jest podstaw do jego unieważnienia lub cofnięcia, jak określono w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE⁽¹⁾ lub w rozporządzeniu Rady (WE) nr 207/2009⁽²⁾.

W takich przypadkach dozwolone jest stosowanie oznaczenia geograficznego równoległe do stosowania danego znaku towarowego.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 299 z 8.11.2008, s. 25).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78 z 24.3.2009, s. 1).

Artykuł 20

Ochrona

1. Oznaczenia geograficzne chronione na mocy niniejszego rozporządzenia mogą być stosowane przez wszelkie podmioty gospodarcze wprowadzające do obrotu aromatyzowane produkty sektora wina, które zostały wytworzone zgodnie z odpowiednią specyfikacją produktu.
2. Oznaczenia geograficzne chronione na mocy niniejszego rozporządzenia oraz aromatyzowane produkty sektora wina, w odniesieniu do których używa się tych chronionych nazw zgodnie ze specyfikacją produktu, podlegają ochronie przed:
 - a) wszelkim bezpośrednim lub pośrednim wykorzystaniem chronionej nazwy w celach handlowych:
 - (i) w odniesieniu do porównywalnych produktów niezgodnych ze specyfikacją produktu objętego chronioną nazwą; lub
 - (ii) jeśli takie zastosowanie wykorzystuje renomę oznaczenia geograficznego;
 - b) wszelkim niewłaściwym stosowaniem, imitacją lub przywołaniem, nawet jeśli prawdziwe pochodzenie produktu lub usługi jest podane, lub przed umieszczeniem chronionej nazwy w tłumaczeniu, w formie transkrybowanej lub transliterowanej, w tym z towarzyszącym jej określeniem takim jak: „w stylu”, „typu”, „zgodnie z metodą”, „jak wytworzone w”, „imitacja”, „o smaku”, „podobne do” i tym podobne;
 - c) wszelkim innym nieprawdziwym lub wprowadzającym w błąd oznaczeniem miejsca pochodzenia, źródła, charakteru lub zasadniczych cech produktu, na wewnętrznym lub zewnętrznym opakowaniu, w materiałach reklamowych lub dokumentach związanych z danym produktem sektora wina, oraz pakowaniem produktu w pojemnik, który mógłby błędnie sugerować miejsce pochodzenia produktu;
 - d) wszelkimi innymi praktykami mogącymi wprowadzić konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia produktu.
3. Oznaczenia geograficzne chronione na mocy niniejszego rozporządzenia nie mogą stawać się w Unii nazwami rodzajowymi w rozumieniu art. 18 ust. 1.
4. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki administracyjne i sądowe, aby zapobiegać bezprawnemu stosowaniu chronionych na mocy niniejszego rozporządzenia oznaczeń geograficznych, o którym mowa w ust. 2, i powstrzymać takie stosowanie.

Artykuł 21

Rejestr

Komisja – w drodze aktów wykonawczych przyjętych bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 34 ust. 2 – sporządza i prowadzi publicznie dostępny elektroniczny

rejestr oznaczeń geograficznych chronionych na mocy niniejszego rozporządzenia dla aromatyzowanych produktów sektora wina.

Do rejestru, o którym mowa w akapicie pierwszym, można jako oznaczenia geograficzne chronione na mocy niniejszego rozporządzenia wpisywać oznaczenia geograficzne odnoszące się do produktów państw trzecich chronionych w Unii na mocy porozumień międzynarodowych, w których Unia uczestniczy jako umawiającą się strona.

Artykuł 22

Wyznaczanie właściwych organów

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ lub właściwe organy odpowiedzialne za kontrole w odniesieniu do zobowiązań ustanowionych w niniejszym rozdziale na podstawie kryteriów określonych w art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 882/2004 ⁽¹⁾.
2. Państwa członkowskie dopilnowują, aby każdy podmiot spełniający wymogi niniejszego rozdziału miał prawo do bycia objętym systemem kontroli.
3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o właściwym organie lub organach, o których mowa w ust. 1. Komisja podaje ich nazwy i adresy do publicznej wiadomości i uaktualnia je okresowo.

Artykuł 23

Weryfikacja zgodności ze specyfikacją produktu

1. W odniesieniu do oznaczeń geograficznych chronionych na mocy niniejszego rozporządzenia odnoszących się do obszaru geograficznego znajdującego się w Unii coroczna weryfikacja zgodności ze specyfikacją produktu w trakcie wyrobu i rozlewu aromatyzowanego produktu sektora wina oraz po jego rozlewie prowadzona jest przez:
 - a) właściwy organ lub organy, o których mowa w art. 22; lub
 - b) jeden lub kilka organów kontrolnych odpowiedzialnych za weryfikację w rozumieniu art. 2 akapit drugi pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, działających jako organy kontrolujące produkty na podstawie wymogów określonych w art. 5 tego rozporządzenia.
- Koszty takiej weryfikacji są ponoszone przez podmioty gospodarcze podlegające jej.
2. W odniesieniu do oznaczeń geograficznych chronionych na mocy niniejszego rozporządzenia dotyczących obszaru geograficznego znajdującego się w państwie trzecim coroczna weryfikacja zgodności ze specyfikacją produktu w trakcie wyrobu i rozlewu aromatyzowanego produktu sektora wina oraz po jego rozlewie prowadzona jest przez:
 - a) jeden lub kilka organów publicznych wyznaczonych przez państwo trzecie; lub
 - b) jedną lub kilka jednostek certyfikujących.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1).

3. Jednostki, o których mowa w ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. b), spełniają wymogi normy EN ISO/IEC 17065:2012 (Ocena zgodności – Wymagania dla jednostek certyfikujących wyroby, procesy i usługi) i są akredytowane na podstawie tych norm.

4. Organ lub organy określone w ust. 1 lit. a) i ust. 2 lit. a), które weryfikują zgodność ze specyfikacją produktu, gwarantują stosowny obiektywizm i bezstronność oraz mają do dyspozycji wykwalifikowany personel i zasoby potrzebne do realizacji swoich zadań.

Artykuł 24

Zmiany w specyfikacji produktu

1. Wnioskodawca spełniający warunki art. 12 może wystąpić o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji produktu posiadającego oznaczenie geograficzne chronione na mocy niniejszego rozporządzenia, w szczególności aby uwzględnić rozwój wiedzy naukowo-technicznej lub ponownie wytyczyć obszar geograficzny, o którym mowa w art. 10 ust. 2 lit. d). Wnioski zawierają opis i uzasadnienie zmian, o które się występuje.

2. W przypadku gdy proponowana zmiana obejmuje jedną lub kilka zmian do jednolitego dokumentu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. d), art. 13–16 stosuje się odpowiednio do wniosku o zmianę specyfikacji. Jeżeli jednak proponowana zmiana jest drobna, Komisja – w drodze aktów wykonawczych – podejmuje decyzję, czy zatwierdzić wniosek bez stosowania procedury ustanowionej w art. 14 ust. 2 i art. 15, a w przypadku zgody przystępuje do publikacji elementów, o których mowa w art. 14 ust. 3. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

Artykuł 25

Unieważnienie ochrony

Komisja może z własnej inicjatywy lub na odpowiednio uzasadniony wniosek państwa członkowskiego, państwa trzeciego lub osoby fizycznej lub prawnej, która ma uzasadniony interes, w drodze aktów wykonawczych podjąć decyzję o unieważnieniu ochrony oznaczenia geograficznego, jeśli zgodność z odpowiednią specyfikacją produktu nie jest już zapewniona. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

Art. 13–16 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 26

Istniejące oznaczenia geograficzne

1. Oznaczenia geograficzne aromatyzowanych produktów sektora wina wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (EWG) nr 1601/91 oraz wszelkie inne oznaczenia geograficzne przedstawione państwu członkowskiemu i zatwierdzone przez to państwo do dnia 27 marca 2014 r. są automatycznie chronione jako oznaczenia geograficzne na mocy niniejszego rozporządzenia. Komisja wpisuje te oznaczenia geograficzne

w drodze aktów wykonawczych przyjętych bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 34 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, do rejestru określonego w art. 21 niniejszego rozporządzenia.

2. W odniesieniu do obowiązujących oznaczeń geograficznych, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie przekazują Komisji:

a) dokumentację techniczną określoną w art. 10 ust. 1;

b) krajowe decyzje o zatwierdzeniu.

3. Istniejące oznaczenia geograficzne, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do których nie przedłożono do dnia 28 marca 2017 r. informacji, o których mowa w ust. 2, tracą ochronę na mocy niniejszego rozporządzenia. Komisja podejmuje – w drodze aktów wykonawczych przyjętych bez stosowania procedury, o której mowa w art. 34 ust. 2 – odpowiednie kroki formalne w celu usunięcia tych nazw z rejestru określonego w art. 21.

4. Artykułu 25 nie stosuje się do obowiązujących oznaczeń geograficznych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Do dnia 28 marca 2018 r. Komisja może z własnej inicjatywy – w drodze aktów wykonawczych – podjąć decyzję o unieważnieniu ochrony istniejących oznaczeń geograficznych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jeśli nie spełniają one warunków ustanowionych w art. 2 pkt 3. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

Artykuł 27

Oplaty

Państwa członkowskie mogą pobierać opłaty na pokrycie kosztów ponoszonych przez nie w związku z rozpatrywaniem wniosków o objęcie ochroną, pisemnych zgłoszeń zastrzeżeń, wniosków o zmianę w specyfikacji i wniosków o unieważnienie na mocy niniejszego rozdziału.

Artykuł 28

Przekazane uprawnienia

1. W celu uwzględnienia szczególnych cech wyrobu na wyznaczonym obszarze geograficznym Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 33 dotyczących:

a) kryteriów wyznaczania obszaru geograficznego; oraz

b) zasad, ograniczeń i odstępstw dotyczących wyrobu na wyznaczonym obszarze geograficznym.

2. W celu zapewnienia jakości i identyfikowalności produktów Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 33 w celu określenia warunków, na jakich specyfikacja produktu może zawierać dodatkowe wymogi oprócz tych, o których mowa w art. 10 ust. 2 lit. f).

3. W celu zagwarantowania praw lub uzasadnionego interesu producentów lub podmiotów gospodarczych Komisja jest uprawniona do przyjęcia następujących aktów delegowanych zgodnie z art. 33 w celu określenia:

- a) przypadków, w jakich każdy producent może złożyć wniosek o objęcie ochroną oznaczenia geograficznego;
- b) ograniczeń dotyczących rodzaju wnioskodawcy, który może złożyć wniosek o objęcie ochroną oznaczenia geograficznego;
- c) warunków, jakie należy spełnić w związku z wnioskiem o objęcie ochroną oznaczenia geograficznego, rozpatrywania wniosków przez Komisję, procedury sprzeciwu oraz procedury zmiany specyfikacji i unieważnienia oznaczenia geograficznego;
- d) warunków mających zastosowanie do wniosków transgranicznych;
- e) terminu składania wniosku lub zgłoszenia;
- f) terminu, od którego obowiązuje ochrona;
- g) warunków, na jakich zmianę należy uznać za drobną w rozumieniu art. 24 ust. 2;
- h) terminu wejścia w życie zmiany;
- i) warunków mających zastosowanie do wniosków o zatwierdzenie oraz o zmianę specyfikacji produktu o oznaczeniu geograficznym chronionym na mocy niniejszego rozporządzenia, gdy nie wiążą się one z jakimkolwiek zmianami jednolitego dokumentu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. d).

4. W celu zagwarantowania odpowiedniej ochrony Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 33 w celu określenia ograniczeń dotyczących chronionej nazwy.

Artykuł 29

Uprawnienia wykonawcze

1. Komisja może przyjąć – w drodze aktów wykonawczych – wszelkie konieczne środki związane z niniejszym rozdziałem w odniesieniu do:
 - a) informacji, które należy podać w specyfikacji produktu w odniesieniu do związku, o którym mowa w art. 2 pkt 3, między obszarem geograficznym a produktem końcowym;
 - b) sposobów udostępniania opinii publicznej wyników decyzji o objęciu ochroną lub odrzuceniu wniosku, o których mowa w art. 16;
 - c) składania wniosków transgranicznych;

- d) kontroli i weryfikacji, które mają być przeprowadzane przez państwa członkowskie, w tym badań.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

2. Komisja może przyjąć – w drodze aktów wykonawczych – wszelkie konieczne środki związane z niniejszym rozdziałem w zakresie procedury rozpatrywania wniosków o objęcie ochroną lub o zatwierdzenie zmian oznaczenia geograficznego, w tym dopuszczalności tych wniosków, jak również w zakresie procedury rozpatrywania wniosków dotyczących sprzeciwu, unieważnienia, zmiany charakteru ochrony oraz przedkładania informacji dotyczących istniejących chronionych oznaczeń geograficznych, w tym dopuszczalności, w szczególności w odniesieniu do:

- a) wzorów dokumentów i formatu przekazywania danych;
- b) terminów;
- c) szczegółowych informacji dotyczących faktów, dowodu i dokumentów towarzyszących, które należy składać wraz z wnioskiem lub zgłoszeniem.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

Artykuł 30

Niedopuszczalny wniosek lub zgłoszenie

W przypadku gdy wniosek lub zgłoszenie przedłożone na mocy niniejszego rozdziału zostaną uznane za niedopuszczalne, Komisja – w drodze aktów wykonawczych przyjętych bez stosowania procedury, o której mowa w art. 34 ust. 2 – podejmuje decyzję o odrzuceniu ich jako niedopuszczalnych.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY OGÓLNE, PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 31

Kontrola i weryfikacja aromatyzowanych produktów sektora wina

1. Państwa członkowskie odpowiadają za kontrolę aromatyzowanych produktów sektora wina. Przyjmują one środki konieczne do zapewnienia zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia, a w szczególności wyznaczają właściwy organ lub organy odpowiedzialne za przeprowadzanie kontroli w odniesieniu do zobowiązań ustanowionych przez niniejsze rozporządzenie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 882/2004.

2. W razie konieczności Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych przepisy dotyczące kontroli administracyjnych i fizycznych, przeprowadzanych przez państwa członkowskie, w odniesieniu do zobowiązań wynikających ze stosowania niniejszego rozporządzenia.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

Artykuł 32

Wymiana informacji

1. Państwa członkowskie i Komisja przekazują sobie wzajemnie wszelkie informacje niezbędne do stosowania niniejszego rozporządzenia oraz do zapewnienia zgodności z zobowiązaniami międzynarodowymi dotyczącymi aromatyzowanych produktów sektora wina. W stosownych przypadkach informacje te mogą być przekazywane lub udostępniane właściwym organom państw trzecich i mogą być podawane do wiadomości publicznej.

2. Aby zapewnić szybkie, skuteczne, dokładne i racjonalne pod względem kosztów przekazywanie informacji, o których mowa w ust. 1, Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 33 aktów delegowanych określających:

- a) charakter i rodzaj informacji, które mają być przekazywane;
- b) metody przekazywania informacji;
- c) przepisy dotyczące praw dostępu do informacji lub udostępnianych systemów informacyjnych;
- d) warunki i sposoby publikacji informacji.

3. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – przyjmuje:

- a) przepisy dotyczące dostarczania informacji niezbędnych do stosowania niniejszego artykułu;
- b) uzgodnienia w zakresie zarządzania informacjami, które mają być przekazywane oraz przepisy dotyczące treści, formy, harmonogramu, częstotliwości i terminów powiadamiania;
- c) uzgodnienia w zakresie przekazywania lub udostępniania informacji i dokumentów państwom członkowskim, właściwym organom w państwach trzecich lub do wiadomości publicznej.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

Artykuł 33

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 4 ust. 2, art. 28, art. 32 ust. 2 i art. 36 ust. 1, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 27 marca 2014 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 4 ust. 2, art. 28, art. 32 ust. 2 i art. 36 ust. 1,

mogą zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4 ust. 2, art. 28, art. 32 ust. 2 oraz art. 36 ust. 1 wchodzi w życie tylko wtedy, kiedy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub kiedy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 34

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Aromatyzowanych Produktów Sektora Wina. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku aktów wykonawczych, o których mowa w art. 4 ust. 3 akapit pierwszy i art. 29 ust. 1 lit. b), jeżeli komitet nie wyda opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu delegowanego i ma zastosowanie art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 35

Uchylenie

Rozporządzenie (EWG) nr 1601/91 zostaje uchylone z dniem 28 marca 2015 r.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 36

Środki przejściowe

1. Aby ułatwić przejście od przepisów przewidzianych w rozporządzeniu (EWG) nr 1601/91 do przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu Komisja jest uprawniona do przyjęcia, w stosownych przypadkach, aktów delegowanych zgodnie z art. 33 dotyczącym przyjmowania środków mających na celu zmianę niniejszego rozporządzenia lub wprowadzenie odstępstw od niniejszego rozporządzenia, które pozostają w mocy do dnia 28 marca 2018 r.

2. Aromatyzowane produkty sektora wina, które nie spełniają wymogów niniejszego rozporządzenia, ale które zostały wytworzone zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 1601/91 przed dniem 27 marca 2014 r., mogą być nadal wprowadzane do obrotu do czasu wyczerpania zapasów.

3. Aromatyzowane produkty sektora wina spełniające wymogi art. 1–6 i art. 9 niniejszego rozporządzenia, które zostały wytworzone przed dniem 27 marca 2014 r., mogą być wprowadzane do obrotu do wyczerpania zapasów, o ile takie produkty spełniają wymogi rozporządzenia (EWG)

1601/91 w odniesieniu do wszelkich kwestii nieuregulowanych art. 1–6 i art. 9 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 37

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 28 marca 2015 r. Art. 36 ust. 1 i 3 stosuje się jednak od dnia 27 marca 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 26 lutego 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

D. KOURKOULAS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

DEFINICJE, WYMAGANIA I OGRANICZENIA TECHNICZNE

1) Aromatyzowanie

a) Do aromatyzowania win aromatyzowanych dopuszczone są następujące produkty:

- (i) naturalne substancje aromatyczne lub preparaty aromatyczne zdefiniowane w art. 3 ust. 2 lit. c) i d) rozporządzenia (WE) nr 1334/2008;
- (ii) substancje aromatyzujące zdefiniowane w art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1334/2008, które:
 - są identyczne z waniliną,
 - mają zapach lub smak migdałów,
 - mają zapach lub smak moreli,
 - mają zapach lub smak jaj; oraz
- (iii) aromatyczne zioła lub przyprawy korzenne bądź aromatyzujące środki spożywcze.

b) Do aromatyzowania aromatyzowanych napojów na bazie wina i aromatyzowanych koktajli na bazie wina dopuszczone są następujące produkty:

- (i) substancje aromatyczne lub preparaty aromatyczne zdefiniowane w art. 3 ust. 2 lit. b) i d) rozporządzenia (WE) nr 1334/2008; oraz
- (ii) aromatyczne zioła lub przyprawy lub aromatyzujące środki spożywcze.

Dodanie takich substancji nadaje gotowemu produktowi cechy organoleptyczne inne niż cechy organoleptyczne wina.

2) Słodzenie

Do słodzenia aromatyzowanych produktów sektora wina dopuszczone są następujące produkty:

- a) cukier półbiały, cukier biały, cukier rafinowany, dekstroza, fruktoza, syrop glukozowy, cukier płynny, inwertowany cukier płynny, syrop cukru inwertowanego, jak zdefiniowano w dyrektywie Rady 2001/111/WE⁽¹⁾;
- b) moszcz winogronowy, zagęszczony moszcz winogronowy i rektyfikowany zagęszczony moszcz winogronowy, określone w części II pkt 10, 13 i 14 załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
- c) cukier palony, który jest produktem uzyskanym wyłącznie w wyniku kontrolowanego podgrzewania sacharozy bez dodawania zasad, kwasów mineralnych lub innych dodatków chemicznych;
- d) miód określony w dyrektywie Rady 2001/110/WE⁽²⁾;
- e) syrop carob;
- f) wszelkie inne naturalne substancje węglowodanowe mające podobny skutek co wyżej wymienione produkty.

3) Dodawanie alkoholu

Przy przygotowaniu niektórych win aromatyzowanych oraz niektórych aromatyzowanych napojów na bazie wina dozwolone jest użycie następujących produktów:

- a) alkohol etylowy pochodzenia rolniczego określony w załączniku I pkt 1 do rozporządzenia (WE) nr 110/2008, w tym winogronowy;
- b) alkohol winny lub alkohol z suszonych winogron;
- c) destylat winny lub destylat z suszonych winogron;
- d) destylat pochodzenia rolniczego określony w załączniku I pkt 2 do rozporządzenia (WE) nr 110/2008;

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2001/111/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnosząca się do niektórych cukrów przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 10 z 12.1.2002, s. 53).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2001/110/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnosząca się do miodu (Dz.U. L 10 z 12.1.2002, s. 47).

- e) okowita z wina gronowego określona w załączniku II pkt 4 do rozporządzenia (WE) nr 110/2008;
- f) okowita z wyłoków z winogron określona w załączniku II pkt 6 do rozporządzenia (WE) nr 110/2008;
- g) napoje spirytusowe destylowane z fermentowanych suszonych winogron.

Alkohol etylowy używany do rozcieńczenia lub rozpuszczenia barwników, środków aromatyzujących lub wszelkich innych dopuszczalnych dodatków stosowanych w przygotowywaniu aromatyzowanych produktów sektora wina jest pochodzenia rolniczego i stosuje się go w ściśle określonych niezbędnych dawkach i nie jest uznawany, dla celów wyrobu aromatyzowanego produktu sektora wina, za dodatek alkoholu.

4) Dodatki i barwienie

Do aromatyzowanych produktów sektora wina stosują się przepisy dotyczące dodatków do żywności, w tym barwników, określone w rozporządzeniu (WE) nr 1333/2008.

5) Dodawanie wody

W celu przygotowania aromatyzowanych produktów sektora wina zezwala się na dodanie wody, pod warunkiem że jest ona stosowana w dawkach niezbędnych:

- do przygotowania esencji aromatyzujących,
- do rozpuszczenia barwników i środków słodzących,
- do dostosowania końcowego składu produktu.

Jakość dodanej wody musi odpowiadać dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/54/WE⁽¹⁾ i dyrektywie Rady 98/83/WE⁽²⁾, dodana woda nie powinna zmieniać charakteru produktu.

Woda może być destylowana, demineralizowana, permutytowana lub zmiękczone.

6) W celu przygotowania aromatyzowanych produktów sektora wina zezwala się na dodanie ditlenku węgla.

7) Zawartość alkoholu

„Objętościowa zawartość alkoholu” oznacza stosunek objętości czystego alkoholu zawartego w danym produkcie w temperaturze 20 °C do całkowitej objętości tego produktu w tej samej temperaturze.

„Rzeczywista objętościowa zawartość alkoholu” oznacza liczbę jednostek objętości czystego alkoholu zawartych w temperaturze 20 °C w 100 jednostkach objętości danego produktu w tej temperaturze.

„Potencjalna objętościowa zawartość alkoholu” oznacza liczbę jednostek objętości czystego alkoholu w temperaturze 20 °C, który może być wyprodukowany w drodze całkowitej fermentacji cukrów zawartych w 100 jednostkach objętości danego produktu w tej temperaturze.

„Całkowita objętościowa zawartość alkoholu” oznacza sumę rzeczywistej i potencjalnej objętościowej zawartości alkoholu.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/54/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie wydobywania i wprowadzania do obrotu naturalnych wód mineralnych (Dz.U. L 164 z 26.6.2009, s. 45).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 330 z 5.12.1998, s. 32).

ZAŁĄCZNIK II

NAZWY HANDLOWE I OPISY AROMATYZOWANYCH PRODUKTÓW SEKTORA WINA

A. NAZWY HANDLOWE I OPISY WIN AROMATYZOWANYCH

1) Wino aromatyzowane

Produkty zgodne z definicją zawartą w art. 3 ust. 2.

2) Aperitif na bazie wina

Wino aromatyzowane, do którego mógł zostać dodany alkohol.

Używanie nazwy „aperitif” w tym kontekście nie wpływa na jej używanie do określenia produktów nieobjętych zakresem niniejszego rozporządzenia.

3) Wermut

Wino aromatyzowane:

— do którego dodano alkohol, oraz

— którego charakterystyczny aromat uzyskano przez użycie odpowiednich substancji, pochodzących w szczególności z gatunków *Artemisia*.

4) Gorzkie wino aromatyzowane

Wino aromatyzowane o charakterystycznym gorzkim aromacie, do którego dodano alkohol.

Po nazwie handlowej „gorzkie wino aromatyzowane” podaje się nazwę głównej substancji nadającej gorzki aromat.

Nazwa handlowa „gorzkie wino aromatyzowane” może być uzupełniona lub zastąpiona następującą nazwą:

— „wino chininowe”, w którym głównym środkiem aromatyzującym jest naturalny aromat chininy,

— „wino gorzkie” („*Bitter vino*”), w którym głównym środkiem aromatyzującym jest korzeń goryczki żółtej i które zostało zabarwione dopuszczalnym żółtym lub czerwonym barwnikiem; używanie wyrazu „gorzkie” w tym kontekście nie wpływa na jego używanie do definiowania produktów nieobjętych zakresem niniejszego rozporządzenia,

— „*Americano*”, w którym smak jest wynikiem obecności naturalnych substancji aromatyzujących uzyskanych z piołunu i korzeni goryczki i które zostało zabarwione dopuszczalnym barwnikiem żółtym lub czerwonym.

5) Wino aromatyzowane jajeczne

Wino aromatyzowane:

— do którego dodano alkohol,

— do którego dodano wysokiej jakości żółtko jaj lub jego ekstrakty,

— które zawiera cukier w przeliczeniu na cukier inwertowany powyżej 200 gramów, oraz

— do którego przy przygotowywaniu dodaje się co najmniej 10 gramów żółtka jaj na litr mieszaniny.

Nazwie handlowej „wino aromatyzowane jajeczne” może towarzyszyć nazwa „*cremovo*”, kiedy taki produkt zawiera wino z chronioną nazwą pochodzenia „Marsala” w proporcji nie mniejszej niż 80 %.

Nazwie handlowej „wino aromatyzowane jajeczne” może towarzyszyć nazwa „*cremovo zabaione*”, kiedy taki produkt zawiera wino z chronioną nazwą pochodzenia „Marsala” w proporcji nie mniejszej niż 80 % i zawiera żółtko jaj w ilości nie mniejszej niż 60 gramów na litr.

6) *Väkevä viiniglögi/Starkvinsglögg*

Wino aromatyzowane:

— do którego dodano alkohol, oraz

— o charakterystycznym smaku, który uzyskiwany jest poprzez stosowanie goździków lub cynamonu.

B. NAZWY HANDLOWE I OPISY AROMATYZOWANYCH NAPOJÓW na bazie wina

1) Aromatyzowany napój na bazie wina

Produkty zgodne z definicją zawartą w art. 3 ust. 3.

2) Aromatyzowany napój na bazie wina wzmocniony

Aromatyzowany napój na bazie wina:

- do którego dodano alkohol,
- który ma rzeczywistą objętościową zawartość alkoholu nie mniejszą niż 7 % obj.,
- który został dosłodzony,
- który jest otrzymywany z białego wina,
- do którego dodano destylat z suszonych winogron, oraz
- który poddano aromatyzacji wyłącznie ekstraktem kardamonu,

lub

- do którego dodano alkohol,
- który ma rzeczywistą objętościową zawartość alkoholu nie mniejszą niż 7 % obj.,
- który został dosłodzony,
- który jest otrzymywany z czerwonego wina, oraz
- do którego dodano preparaty aromatyczne uzyskiwane wyłącznie z przypraw korzennych, żeń-szenia, orzechów, esencji owoców cytrusowych oraz ziół aromatycznych.

3) *Sangría/Sangria*

Aromatyzowany napój na bazie wina:

- który jest otrzymywany z wina,
- który jest aromatyzowany naturalnymi ekstraktami lub esencjami z owoców cytrusowych i który może zawierać sok z takich owoców,
- do którego mogły zostać dodane przyprawy korzenne,
- do którego mógł zostać dodany ditlenek węgla,
- który nie został zabarwiony,
- który ma rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 4,5 % obj., ale mniejszą niż 12 % obj., oraz
- który może zawierać cząstki stałe pulpy owoców cytrusowych lub skórki, a jego kolor musi pochodzić wyłącznie od użytego surowca.

Nazwa „*Sangría*” lub „*Sangria*” może być wykorzystywana jako nazwa handlowa jedynie wówczas, gdy produkt jest wytwarzany w Hiszpanii lub Portugalii. W przypadku gdy produkt wytwarzany jest w innych państwach członkowskich, nazwa „*Sangría*” lub „*Sangria*” może być wykorzystywana jedynie jako uzupełnienie nazwy handlowej „aromatyzowany napój na bazie wina”, pod warunkiem że towarzyszyć jej będzie sformułowanie: „wyprodukowane w ...”, po którym następuje nazwa państwa członkowskiego produkującego napój bądź mniejszego regionu, w którym produkuje się napój.

4) *Clarea*

Aromatyzowany napój na bazie wina, który otrzymuje się z białego wina z zachowaniem takich samych warunków jak w przypadku napoju „*Sangría/Sangria*”.

Nazwa „*Clarea*” może być wykorzystywana jako nazwa handlowa jedynie wówczas, gdy produkt jest wytwarzany w Hiszpanii. W przypadku gdy produkt wytwarzany jest w innych państwach członkowskich, nazwa „*Clarea*” może być wykorzystywana jedynie jako uzupełnienie nazwy handlowej „aromatyzowany napój na bazie wina”, pod warunkiem że towarzyszyć jej będzie sformułowanie: „wyprodukowane w ...”, po którym następuje nazwa państwa członkowskiego produkującego napój bądź mniejszego regionu, w którym produkuje się napój.

5) *Zurra*

Aromatyzowany napój na bazie wina otrzymywany poprzez dodanie brandy lub okowity z wina gronowego, określonych w rozporządzeniu (WE) nr 110/2008, do napojów *Sangría/Sangria* i *Clarea*, z możliwością dodania kawałków owocu. Rzeczywista objętościowa zawartość alkoholu musi wynosić co najmniej 9 % obj., ale mniej niż 14 % obj.

6) *Bitter soda*

Aromatyzowany napój na bazie wina:

— który jest otrzymywany z „*bitter vino*”, którego zawartość w gotowym produkcie nie może być mniejsza niż 50 % objętości,

— do którego dodano ditlenek węgla lub wodę nasyconą ditlenkiem węgla, oraz

— który ma rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 8 % obj., ale mniejszą niż 10,5 % obj.

Używanie wyrazu „gorzki” w tym kontekście pozostaje bez wpływu na jego używanie do definiowania produktów nieobjętych zakresem niniejszego rozporządzenia.

7) *Kalte Ente*

Aromatyzowany napój na bazie wina:

— który jest otrzymywany ze zmieszania wina, wina półmusującego lub gazowanego wina półmusującego z winem musującym lub gazowanym winem musującym,

— do którego dodano naturalne substancje cytrynowe lub ich ekstrakty,

— który ma rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 7 % obj.

Gotowy produkt nie może zawierać mniej niż 25 % objętości wina musującego lub gazowanego wina musującego.

8) *Glühwein*

Aromatyzowany napój na bazie wina:

— który jest otrzymywany wyłącznie z czerwonego lub białego wina,

— który jest przyprawiony głównie cynamonem lub goździkami, oraz

— który ma rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 7 % obj.

Dodawanie wody jest zakazane, z wyjątkiem ilości wody wynikającej z zastosowania załącznika I pkt 2.

W przypadku gdy do wytworzenia użyto wina białego, nazwa handlowa „*Glühwein*” musi być uzupełniona słowami wskazującymi na białe wino, takimi jak słowo „białe”.

9) *Viiniglögi/Vinglögg/Karštas vynas*

Aromatyzowany napój na bazie wina:

— który jest otrzymywany wyłącznie z czerwonego lub białego wina,

— który jest przyprawiony głównie cynamonem lub goździkami, oraz

— który ma rzeczywistą objętościową zawartość alkoholu nie mniejszą niż 7 % obj.

W przypadku gdy do wytworzenia użyto wina białego, nazwa handlowa „*Viiniglögi/Vinglögg/Karštas vynas*” musi być uzupełniona słowami wskazującymi na białe wino, takimi jak słowo „białe”.

10) *Maiwein*

Aromatyzowany napój na bazie wina:

— otrzymywany z wina z dodatkiem roślin *Galium odoratum* (L.) Scop. (*Asperula odorata* L.) lub wyciągu z nich w taki sposób, aby zapewnić dominujący smak *Galium odoratum* (L.) Scop. (*Asperula odorata* L.), oraz

— który ma rzeczywistą objętościową zawartość alkoholu nie mniejszą niż 7 % obj.

11) *Maitrank*

Aromatyzowany napój na bazie wina:

- otrzymywany z białego wina, w którym rośliny *Galium odoratum* (L.) Scop. (*Asperula odorata* L.) zostały poddane maceracji lub do którego dodano wyciąg z nich, z dodatkiem pomarańczy lub innych owoców, z możliwością dodania ich w formie soku, koncentratu lub wyciągu, z maksymalnym dosłodzeniem do 5 % zawartości cukru, oraz
- który ma rzeczywistą objętościową zawartość alkoholu nie mniejszą niż 7 % obj.

12) *Pelin*

Aromatyzowany napój na bazie wina:

- który jest otrzymywany z białego lub czerwonego wina oraz z określonej mieszanki ziół,
- który ma rzeczywistą objętościową zawartość alkoholu nie mniejszą niż 8,5 % obj., oraz
- który ma zawartość cukru wyrażoną w cukrze inwertowanym 45–50 gramów na litr oraz całkowitą kwasowość, wyrażoną w przeliczeniu na kwas winowy, nie mniejszą niż 3 gramy na litr.

13) *Aromatizovaný dezert*

Aromatyzowany napój na bazie wina:

- który jest otrzymywany z białego lub czerwonego wina, cukru oraz z określonej mieszanki ziół,
- który ma rzeczywistą objętościową zawartość alkoholu nie mniejszą niż 9 % obj., ale mniejszą niż 12 % obj., oraz
- który ma zawartość cukru wyrażoną w cukrze inwertowanym wynoszącą 90–130 gramów na litr oraz całkowitą kwasowość, wyrażoną w przeliczeniu na kwas winowy, nie mniejszą niż 2,5 grama na litr.

Nazwa „*Aromatizovaný dezert*” może być wykorzystywana jako nazwa handlowa jedynie wówczas, gdy produkt jest wytwarzany w Republice Czeskiej. W przypadku gdy produkt wytwarzany jest w innych państwach członkowskich, nazwy „*Aromatizovaný dezert*” można używać jedynie jako uzupełnienia nazwy handlowej „aromatyzowany napój na bazie wina”, pod warunkiem że towarzyszy jej sformułowanie „wyprodukowane w...”, po którym następuje nazwa państwa członkowskiego produkującego napój bądź mniejszego regionu, w którym produkuje się napój.

C. NAZWY HANDLOWE I OPISY AROMATYZOWANYCH KOKTAJLI WINOPODOBNYCH

1) Aromatyzowany koktajl winopodobny

Produkt zgodny z definicją określoną w art. 3 ust. 4.

Używanie nazwy „koktajl” w tym kontekście nie ma wpływu na jej używanie do określania produktów nieobjętych zakresem niniejszego rozporządzenia.

2) Koktajl na bazie wina

Aromatyzowany koktajl winopodobny:

- w którym proporcja zagęszczonego moszczu winogronowego nie przekracza 10 % całkowitej objętości gotowego produktu,
- który ma rzeczywistą objętościową zawartość alkoholu mniejszą niż 7 % obj., oraz
- w którym zawartość cukru, wyrażonego jako cukier inwertowany, jest mniejsza niż 80 gramów na litr.

3) Aromatyzowany półmusujący koktajl gronowy

Aromatyzowany koktajl winopodobny:

- który jest otrzymywany wyłącznie z moszczu winogronowego,
- który ma rzeczywistą objętościową zawartość alkoholu mniejszą niż 4 % obj., oraz
- który zawiera ditlenek węgla uzyskany wyłącznie z fermentacji użytych produktów.

4) Musujący koktajl winny

Aromatyzowany koktajl winopodobny, który jest zmieszany z winem musującym.

ZAŁĄCZNIK III

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (EWG) nr 1601/91	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 2 ust. 1–4	art. 3 i załącznik II
art. 2 ust. 5	art. 6 ust. 1
art. 2 ust. 6	art. 6 ust. 2
art. 2 ust. 7	—
art. 3	art. 4 ust. 1 i załącznik I
art. 4 ust. 1–3	art. 4 ust. 1 i załącznik I
art. 4 ust. 4	art. 4 ust. 3
art. 5	art. 4 ust. 2
art. 6 ust. 1	art. 5 ust. 1 i 2
art. 6 ust. 2 lit. a)	art. 5 ust. 4
art. 6 ust. 2 lit. b)	art. 20 ust. 1
art. 6 ust. 3	art. 5 ust. 5
art. 6 ust. 4	art. 9
art. 7 ust. 1 i 3	—
art. 7 ust. 2	art. 5 ust. 3
art. 8 ust. 1	—
art. 8 ust. 2	art. 5 ust. 1 i 2
art. 8 ust. 3	art. 6 ust. 3
—	art. 7
art. 8 ust. 4 akapit pierwszy i drugi	—
art. 8 ust. 4 akapit trzeci	załącznik I pkt 3 akapit drugi
art. 8 ust. 4a	—
art. 8 ust. 5–8	art. 8
art. 8 ust. 9	—
art. 9 ust. 1–3	art. 31
art. 9 ust. 4	art. 32
art. 10	art. 11
art. 10a	art. 2 pkt 3 i art. 10–30

Rozporządzenie (EWG) nr 1601/91	Niniejsze rozporządzenie
art. 11	art. 1 ust. 3
art. 12–15	art. 33 i 34
—	art. 35
art. 16	art. 36
art. 17	art. 37
załącznik I	załącznik I pkt 3 lit. a)
załącznik II	—